

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

חלק טו - אררא זמא / וירד ח'ש חלק א - מראשה	חלק טז - אררא זמא / וירד ח'ש חלק א - מראשה	חלק טז - אררא זמא / וירד ח'ש חלק א - מראשה
יום	חלק טז - אררא זמא / וירד ח'ש חלק א - מראשה	חלק טז - אררא זמא / וירד ח'ש חלק א - מראשה
ראשון	רחצ ע"ב	תקנב-תקסה
שני	רצט ע"א	תקסה-תקעב
שלישי	רצט ע"ב	תקעב-תקעח
רביעי	ג ע"א	א-יא
חמישי	ג ע"ב	יא-כו
שישי	ד ע"א	כו-לח
שבת	ד ע"ב	לח-מט

לישמיעת שיעורי עמוד ה'ומי
- ברשה'ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 310 | פרשת לך תשפ"ה

י"ל בעזרה שית"ע"י
בית הוהר "מתוך מדבש" ת.ר. 5315 ירושלים

המתרחק מהקב"ה נענש בסלוק השכינה מפניו ובהסתר פנים

לך לך מארצה וגו', רבי אבא פתח ואמר, (ישעיה מו יב) שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה, שמעו אלי אבירי לב, פמה תקיפין לבייהו דחייביא, דחמאן שבילי ואורחי דאורייתא ולא מסתפלן בהו, ולבייהו תקיפין דלא מהדרין בתיובתא לגבי מריהון, ואקרון אבירי לב, הרחוקים מצדקה, דמתרחקי מאורייתא.

רבי חזקיה אמר, דמתרחקי מקדשא בריך הוא, ואנון רחיקין מניה, ובגין כך אקרון אבירי לב, הרחוקים מצדקה, דלא בעאן לקרבא לגבי קדשא בריך הוא, בגין כך אנון רחוקים מצדקה, פיון דאנון רחוקים מצדקה, רחוקים אנון משלום, דלית לון שלום, דכתיב (ישעיה מח כב) אין שלום אמר יהו"ה לרשעים, מאי טעמא, בגין דאנון רחוקים מצדקה.

מתוך מדבש

המתרחק מהקב"ה נענש בסלוק השכינה מפניו ובהסתר פנים

לך לך מארצה וגו', רבי אבא פתח ואמר לבאר הטעם על מה זכה אברהם יותר מכל בני דורו שאמר לו הקדוש ברוך הוא לך לך וגו', ותחלה מקדים לפרש מה שכתוב שמעו אלי אבירי לב הם הרשעים האכזרים, הרחוקים מצדקה הרחוקים מלעשות צדקה וחסד, ומפרש שמעו אלי אבירי לב, פמה תקיפין לבייהו דחייביא פמה קשה לכם של הרשעים, דחמאן שבילי ואורחי דאורייתא ולא מסתפלן בהו שרואים שבילי פנימיות התורה, ודרכי נגלות התורה ואינם מתבוננים בהם, ולבייהו תקיפין דלא מהדרין בתיובתא לגבי מריהון ואקרון אבירי לב ועוד שלכם קשה שאינם חוזרים בתשובה אל רבונם ולא נכנס פחד ה' בלכם לכן נקראים אבירי לב, ומה שכתוב הרחוקים מצדקה פרוש דמתרחקי מאורייתא שמתרחקים מן התורה הנקראת צדקה (מקלט מגלי יא), לפי שצדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם עמו ישראל שהנחילם כלי חמדה שיזכו על ידי זה לחיי העולם הבא.

רבי חזקיה אמר מה שכתוב הרחוקים מצדקה, פרוש דמתרחקי מקדשא בריך הוא ואנון רחיקין מניה לפי שמתרחקים מהקדוש ברוך הוא מבחינתם הרעה לכן הם רחוקים ממנו, לפי שגם הוא מסלק שכינתו ומסתיר פניו מהם, ואומר להם אם תעזובני יום יומים אעזובך (רש"י דנזרים יא יג), והטעם שהקדוש ברוך הוא נקרא צדקה לפי שכל העולם נזון מצדקתו ולא בזכות עצמו, ובגין כך אקרון אבירי לב ולכן נקראים אבירי לב לפי שהם הרחוקים מצדקה פרוש דלא בעאן לקרבא לגבי קדשא בריך הוא לפי שלא רוצים להתקרב להקדוש ברוך הוא מצד עצמם, בגין כך אנון רחוקים מצדקה ולפיכך הם גם רחוקים מן הקדוש ברוך הוא לפי שמתרחק מהם כנזכר לעיל, רצונו לומר הם רחוקים מלקבל שפע מבחינת התפארת הנקרא צדקה, פיון דאנון רחוקים מצדקה רחוקים אנון משלום דלית לון שלום וכיון שהם רחוקים מצדקה שבתפארת הם רחוקים משלום שפיסוד, פי גוף וברית חשבינן חד, ולכן אין להם שלום ונהו דכתיב אין שלום אמר ה' לרשעים, מאי טעמא אין להם שלום בגין דאנון רחוקים מצדקה לפי שהם רחוקים מצדקה שבתפארת. (רמ"ק ורא"ג ומפרשים)

תָּא חֲזִי אַבְרָהָם בְּעֵי לְקַרְבָּא לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַתְקַרְב, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים מה ח) אֶהְבֶּתָּ צְדָק וּתְשַׁנְּא רָשָׁע, בְּגִין דְּאֵהֵב צְדָק וּשְׁנָא רָשָׁע אֶתְקַרְב לְצְדָקָה, וְעַל דָּא כְתִיב (ישעיה מא ח) אַבְרָהָם אֹהֲבִי, מֵאֵי טַעְמָא אֹהֲבִי, בְּגִין דְכְתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק, רְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְרַחֲמִים (דף עז ע"א) לִיָּה אַבְרָהָם מְכַל בְּנֵי דְרִיָּה, דְהוּוּ אַבְרָהָם לֵב, וְאַנּוּן רְחוּקִים מְצַדְקָה כְּמָה דְאַתְמַר.

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח (תהלים פד ב) מַה יְדִידוּת מְשַׁכְּנֻתִיךָ יְהוָה צְבָאוֹת, כְּמָה אֵית לֹון לְבַנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּפֵלָא בְּפוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְהָא כָּל בְּנֵי נְשָׂא לֹא יִדְעֵי וְלֹא מְסַתְּפֵלֵי עַל מַה קָאִים עֲלֵמָא, וְאַנּוּן עַל מַה קְיַיְמִין.

ע"י המאה ברכות שבכל יום פותחים מאה בחינות עליונות להשפעה בכל העולמות

נְשַׁמְתָּא כַּד נִפְקָא אֶתְבְּרָכָא בְּשַׁבַּע בְּרָכָאן, לְמַהוּי אַבָּא (ד"א, ל"ג לְרוּחָא וְרַם) לְגוּפָא, (וּלְמַהוּי) בְּסֻלְיָקוּ (דְדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם, הָא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה אַבָּא (ד"א ל"ג לְרוּחָא וְרַם) לְגוּפָא, בְּסֻלְיָקוּ), דְדִיוֹקְנָא עֲלָאָה.

מתוק מדבש

וְלִהְשִׁיגִית בְּעַבּוּדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא קִיּוּם הָעוֹלָם, דְהָא כָּל בְּנֵי נְשָׂא לֹא יִדְעֵי וְלֹא מְסַתְּפֵלֵי עַל מַה קָאִים עֲלֵמָא שְׁהִרֵי כָּל בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְשַׁגְּיחִים עַל מַה הָעוֹלָם קָיָם, כִּי לְפַעְמִים עַל יְדֵי קִיּוּם מְצוּה אַחַת מְכַרִיעַ אֶת עֲצָמוּ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְכַף זְכוּת אוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְהַפֵּךְ (קְדוּשָׁן דְּף מ עמוד ז), נִמְצָא שְׁכָל הָעוֹלָם תְּלוּי בּוֹ, וְאַנּוּן עַל מַה קְיַיְמִין וְכִמוּ כֵּן אֵינָם מְשַׁגְּיחִים עַל מַה הֵם קָיָמִים, רְצוּנוּ לֹמַר אִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם זָפְאִים וְאֵינָם צְרִיכִים לְמַעֲשֵׂיו אִז עַל כָּל פְּנִים הוּא מְכַרִיעַ אֶת עֲצָמוּ לְכַד לְכַף זְכוּת.

(דף עז ע"ב-ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' קצט-רא)

ע"י המאה ברכות שבכל יום פותחים מאה בחינות עליונות להשפעה בכל העולמות

נְשַׁמְתָּא כַּד נִפְקָא אֶתְבְּרָכָא בְּשַׁבַּע בְּרָכָאן הַנְּשַׁמָּה כְּשִׁיּוּצָאָת מְלַמְעֵלָה לְבוּא לְעוֹלָם הִנֵּה מִתְבְּרַכַת בְּשַׁבַּע בְּרָכוֹת, הַכְּתוּבִים בְּפִסּוּק וְאַעֲשֶׂה וְגו', וּבְפִסּוּק וְאַבְרָכָה וְגו', וְהֵם כְּנֶגֶד הַשַּׁבַּע סְפִירוֹת שְׁבַמְלָכוֹת, לְמַהוּי אַבָּא לְגוּפָא בְּסֻלְיָקוּ דְדִיוֹקְנָא עֲלָאָה כְּדִי שְׁתַּהֲיָה הַנְּשַׁמָּה אֶב לְהַגּוּף בְּאוֹתָהּ הַמְעֵלָה וְצוּרָה הַעֲלִיּוֹנָה כְּמוֹ שְׁהִתְהָה לְמַעֲלָה, רְצוּנוּ לֹמַר שְׁשׁוּם חֲטָא וְעוֹן לֹא יִזְדַּמֵּן אֵלֶיהָ.

תָּא חֲזִי אַבְרָהָם בְּעֵי לְקַרְבָּא לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַתְקַרְב בא ויראה אַבְרָהָם רְצָה לְהִתְקַרְב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְקַרְב, כִּי הֵבֵא לְשָׁהֵר מְסִיעִין אוֹתוֹ (יומא דף לט עמוד א), וּלְפִי שְׁיִצְא מֵאוּר כְּשָׂדִים לְלַכַת אֶרְצָה כְּנַעַן וְכָא עַד חֲרָן, קַרְבּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר וְאָמַר לוֹ לָךְ לָךְ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק וּתְשַׁנְּא רָשָׁע פְּרוּשׁ בְּגִין דְּאֵהֵב צְדָק וּשְׁנָא רָשָׁע אֶתְקַרְב לְצְדָקָה לְפִי שְׁאַבְרָהָם אֵהֵב צְדָק שְׁהוּא הַמְּלַכּוֹת [הַשְּׂכִינָה] וּשְׁנָא רָשָׁע הִינּוּ אֶת הַחִיצוֹנִים הַדְּבוּקִים בָּהּ, לְכֵן נִתְקַרְב לְצְדָקָה שְׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת הַמִּיחָד עִמָּה, וְעַל דָּא כְתִיב אַבְרָהָם אֹהֲבִי וּמְפָרֵשׁ מֵאֵי טַעְמָא אֹהֲבִי לְמָה נִקְרָא אֹהֲבִי, בְּגִין דְכְתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק פְּרוּשׁ רְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְרַחֲמִים (דף עז ע"א) לִיָּה אַבְרָהָם מְכַל בְּנֵי דְרִיָּה דְהוּוּ אַבְרָהָם לֵב הִיא אֶהְבֶּת ה' שְׁאַהֵב אוֹתוֹ אַבְרָהָם יוֹתֵר מְכַל בְּנֵי דוּרוֹ שְׁהִיו אַבְרָהָם לֵב, וְאַנּוּן רְחוּקִים מְצַדְקָה כְּמָה דְאַתְמַר וְהֵם הִיו רְחוּקִים מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנִּקְרָא צְדָקָה כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאֵר לְעִיל. (רמ"ק ורא"ג)

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח לְפָרֵשׁ מַה שְּׁכָתוּב מַה יְדִידוּת מְשַׁכְּנֻתִיךָ ה' צְבָאוֹת פְּרוּשׁ כְּמָה חֲבִיבִים הֵם מְשַׁכְּנֻתִיךָ, וְהַקְּדִים וְאָמַר כְּמָה אֵית לֹון לְבַנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּפֵלָא בְּפוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּמָה יֵשׁ לְהֵם לְבַנֵי אָדָם לְהַסְתְּפֵל

כַּד בַּעֲיָא (נפשא) לְנַחְתָּא לְהַאי עֲלָמָא, אוּמִי לָהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִיטְר פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, וּלְמַעַבְד רְעוּתִיהָ, וּמִסֵּר לָהּ מְאָה מִפְתָּחָאן (דף עו ע"א) דְּבִרְכָאן דְּכָל יוּמָא, לְאַשְׁלָמָא לְדִרְגִין עֲלָאִין פְּחוּשְׁבֵן ל"ךְ ל"ךְ, דְּהָא כְּלָהּ אֲתַמְסֵר לָהּ בְּגִין לְאַתְקַנָּא בְּהוּ לְגַנְתָּא, וּלְמַפְלַח לָהּ וּלְנִטְרָא לָהּ.

עֲנִין הַשְּׁלֶכֶת הָרֵן לְכַבְשֵׁן הָאֵשׁ אַחַר הַצֵּלַת אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם, מַה כְּתִיב לְעֵילָא (בראשית י"א כח) וַיָּמַת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו וְגו', מֵאִי אִירֵיָא הָכָא, אֲלָא עַד הַהוּא יוּמָא לֹא הָוָה בֵּר נֶשׁ דְּמִית בְּחַיֵּי אָבִיו בֵּר דָּא, וְכַד אֲתַרְמִי אַבְרָם לְנוּרָא אֲתַקְטִיל הָרֵן, וּבְגִין דָּא נִפְקוּ מִתְּמָן.

(מֵאֵן קְטִיל לִיָּה לְהָרֵן, אֲלָא פִּיּוֹן דְּרַמּוּ אַבְרָהָם לְנוּרָא דְכַשְׁדָּאִי, אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשׁוּבִיָּה, וְהָוָה הָרֵן אַחֵוֹי קָאִי תְּמָן, אֲמַרוּ פְּשַׁדָּאִי בְּגִין זְכוּתִיהָ דְּהָרֵן אֲשַׁתְּזִיב, מִיַּד נִפְקַ שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא וְאוּקְדִיָּה לְהָרֵן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיָּמַת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו.

מֵתוֹק מְדַבֵּשׁ

הַקּוּדְמַת וַיָּמַת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו וְגו', וּמִקְשָׁה מֵאִי אִירֵיָא הָכָא מַה עֲנִין זֶה לְזֶה, וּלְמָה נִסְמַךְ עֲנִין מִיַּתַּת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו לְעֲנִין וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, וּמִתְרַן אֲלָא עַד הַהוּא יוּמָא לֹא הָוָה בֵּר נֶשׁ דְּמִית בְּחַיֵּי אָבִיו בֵּר דָּא אֲלָא לְהוּדִיעַ שְׁעַד הַיּוֹם הַהוּא לֹא הָיָה אָדָם שָׁמַת בְּכַרוּתוֹ וּבְצַעֲוִירוֹתוֹ בְּחַיֵּי אָבִיו עַל פְּנֵי אָבִיו חוּץ מִהָרֵן, וּמִפְּרִשׁ וְכַד אֲתַרְמִי אַבְרָם לְנוּרָא אֲתַקְטִיל הָרֵן כִּי פְּשַׁהֲלֵךְ אַבְרָם לָאֵשׁ אֲזַ נְהַרְגַּ הָרֵן, וּבְגִין דָּא נִפְקוּ מִתְּמָן וְזֹאת הִיָּתָה הַסְּבָה שְׁיִצְאוּ מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנַעַן.

מֵאֵן קְטִיל לִיָּה לְהָרֵן מִי הִרְגַּ אֶת הָרֵן, אֲלָא פִּיּוֹן דְּרַמּוּ אַבְרָהָם לְנוּרָא דְכַשְׁדָּאִי אֲלָא פִּיּוֹן שְׁהַשְׁלִיכוּ אֶת אַבְרָהָם לְאוּר כַּשְׁדִּים, אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשׁוּבִיָּה נִתְגַּלָּה עֲלֵיו הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַצִּילוּ, וְהָוָה הָרֵן אַחֵוֹי קָאִי תְּמָן וְהָרֵן אַחֵוֹי עֲמַד שָׁם מִתְּאַבֵּל וְדוּאָג עַל אַבְרָהָם אַחֵוֹי שְׁעַתָּה יִשְׂרָף, אֲמַרוּ פְּשַׁדָּאִי בְּגִין זְכוּתִיהָ דְּהָרֵן אֲשַׁתְּזִיב אֲמַרוּ הַכַּשְׁדִּים כְּשִׁצְאוּ אַבְרָהָם מִן הָאֵשׁ שְׁבִנְכוּתוֹ שֶׁל הָרֵן שְׁלֹא יִצְטַעַר נִצַּל אַבְרָהָם, מִיַּד נִפְקַ שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא וְאוּקְדִיָּה לְהָרֵן מִיַּד יִצְאָה שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ וְיִשְׂרָפָה אֶת הָרֵן כְּדִי לְהַסִּיר מִלְּפָנֶיךָ מִחֲשֶׁבָה זֹאת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיָּמַת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו פְּרוּשׁ שְׁתִּרַח עֲמַד שָׁם וְרָאָה אֶת מִיתָתוֹ.

כַּד בַּעֲיָא לְנַחְתָּא לְהַאי עֲלָמָא כְּשֶׁהִנְשָׁמָה עוֹמְדַת לְרִדַּת לְעוֹלָם הַזֶּה, אוּמִי לָהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִיטְר פְּקוּדֵי אוּרִייתָא וּלְמַעַבְד רְעוּתִיהָ מְשַׁבִּיעַ אוֹתָהּ הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּשְׁמַר אֶת מְצוֹת הַתּוֹרָה וְשְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ, וּמִסֵּר לָהּ מְאָה מִפְתָּחֹת שֶׁל בְּרָכוֹת שְׁתַּבְּרַכְס כָּל יוֹם וְיוֹם, וְנִקְרְאוֹת מִפְתָּחוֹת כִּי עַל יְדֵי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה נִפְתָּחִים הַמְּקוּרוֹת הַעֲלִיּוֹנִים שְׁמַרְיָקִים שְׁפַע בְּרָכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת, לְאַשְׁלָמָא לְדִרְגִין עֲלָאִין פְּחוּשְׁבֵן ל"ךְ ל"ךְ לְהַשְׁלִים לְמָה מְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת כְּמִסְפֵּר ל"ךְ ל"ךְ, רְצוֹנוֹ לִזְמַר לְהַשְׁלִים הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת דְּמַלְכוּת שְׁכָל אַחַת כְּלוּלָהּ מֵעֵשֶׂר שְׁהֵם מְאָה בְּחִינּוֹת, וְלִכְּן נִצְטוּיָת הִנְשָׁמָה לְבָרַךְ כָּל יוֹם מְאָה בְּרָכוֹת כְּדִי לְפַתַּח מְקוּרוֹת שֶׁל כָּל מְאָה בְּחִינּוֹת שֶׁל הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, דְּהָא כְּלָהּ אֲתַמְסֵר לָהּ בְּגִין לְאַתְקַנָּא בְּהוּ לְגַנְתָּא כִּי כְּלָם נִמְסְרוּ לְהִנְשָׁמָה כְּדִי לְתַקֵּן בְּהֵם אֶת הַמַּלְכוּת [הַשְּׁכִינָה] וּלְהַרְחִיק מִמֶּנָּה אַחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים, וּלְמַפְלַח לָהּ וּלְנִטְרָא לָהּ לְעַבְדָּהּ בְּקִיּוּם מְצוֹת עֲשִׂין וּלְשִׁמְרָהּ עַל יְדֵי שְׁמִירַת הַלְאוּיִן שְׁעַל יְדֵי זֶה הִיא נִשְׁמַרַת מֵאַחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים.

(דף עו ע"ב-ע"א כס"ת, ובכיוורינו כרך ב עמ' רז)

עֲנִין הַשְּׁלֶכֶת הָרֵן לְכַבְשֵׁן הָאֵשׁ אַחַר הַצֵּלַת אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, מַה כְּתִיב לְעֵילָא בְּסוּף פְּרָשָׁה

ואית דאמרי זרעא דתרח לית אשא שלטא ביה, אבל נרמי להרן לנורא, ואי לא איתוקד
נדע בודאי דלא שלטא נורא בזרעיה, מיד רמו ליה להרן לנורא ואתוקד, והוה תרח
אבוי קאים תמן, הדא הוא דכתיב וימת הרן על פני תרח אביו.

בההוא יומא ידעו כל אומיא ולישניא, דלא שיזביה לאברהם אלא קדשא בריה הוא דאיהו
יחידאי דעלמא, והווי מיייתין בנייהו למשפניה דאברהם, ואמריין ליה, חמינן לך דאת
רחיץ בקדשא בריה הוא דאיהו רבוניה דעלמא, אוליף לבננא מאורחה דאת ידע, ועלייהו
אמר קרא (תהלים מז') נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם).

בראות תרח את הצלת אברהם חזר לעשות רצון אברהם לעבד להשי"ת

תא חזי מה פתיב, ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן וגו', ויצאו אתם מאור פשדים,
ויצאו אתם, אתו מפעי ליה, דהא כתיב ויקח תרח וגו', מאי ויצאו אתם, אלא תרח

מתוק מדבש

ואמריין ליה חמינן לך דאת רחיץ בקדשא בריה
הוא דאיהו רבוניה דעלמא ואמרו לו ראינו אותך
שאתה בוטח בהקדוש ברוך הוא שהוא רבוננו של עולם,
אוליף לבננא מאורחה דאת ידע למד לבנינו מדרך
שהיא דרך השם שאתה ידע, ועלייהו אמר קרא נדיבי
עמים נאספו עם אלהי אברהם כי אברהם גיר
אותם. (דף עז"א, ובביאורינו כרך ב עמ' רח-רט)

בראות תרח את הצלת אברהם חזר לעשות רצון אברהם לעבד להשי"ת

תא חזי מה פתיב, ויקח תרח את אברהם בנו ואת
לוט בן הרן וגו', ויצאו אתם מאור פשדים,
ומקשה למה פתיב ויצאו אתם בלשון רבים, אתו עם
תרח מפעי ליה בלשון יחיד דהא כתיב ויקח תרח
וגו' הרי שתרח לקח ואתו יצאו, אם בן מאי ויצאו
אתם, ומתרח אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה
נפקו, דאנון הווי עקרא למיפק מגו אנון חייביא
אלא תרח ולוט יצאו לספת אברהם ושרה, כי אתר שנעשה
הנס לאברהם נחעורר בלבבו לצאת מחבורת פועלי און,
ואחריו היו נגזרים תרח אביו ולוט, אבל בעבור שאברהם
היה מכבד את אביו יחס הפתוב את היציאה אל תרח
אביו, אבל היציאה האמתית בפעל היתה מאברהם ושרה
שהם היו רוצים לצאת מתוך חבורת הרשעים, ומבאר את

ואית דאמרי דהווי אמרי (ס"ג) זרעא דתרח לית
אשא שלטא ביה ויש אומרים שהיו הפשדים
אומרים שזרעו של תרח אין האש שולטת בו, פי זכותו
של תרח גדולה לפי שהיה מתעסק בעשיית הצלמים
ובעבודתם, וכדי שלא יצטער ולא יתעצב על מיתת בנו
לכן לא שלטה האש בזרעו, אבל נרמי להרן לנורא,
ואי לא איתוקד נדע בודאי דלא שלטא נורא
בזרעיה אבל נסה את הדבר על ידי שנשליף את הרן
לאש ואם לא ישרף נדע בברור שאין האש שולטת בזרעו
של תרח, מיד רמו ליה להרן לנורא ואתוקד מיד
השליכו את הרן לאש ונשרף, ובכן ידעו כלם כי יד ה'
עשתה את ההצלה של אברהם, והוה תרח אבוי קאים
תמן ותרח אביו עמד שם הדא הוא דכתיב וימת הרן
על פני תרח אביו פרוש לפני עיניו.

בההוא יומא ידעו כל אומיא ולישניא דלא שיזביה
לאברהם אלא קדשא בריה הוא דאיהו
יחידאי דעלמא באותו יום ידעו כל האמות והלשונות
שלא הצילו לאברהם אלא הקדוש ברוך הוא שהווי יחידו
של עולם, וידעו כלם כי לו לבדו היכלת ואין מידו מציל
מאלהי העמים, ואז נתפרסמה אחדותו יתברך, והווי מיייתין
בנייהו למשפניה דאברהם והביאו את בנייהם למשפנו
של אברהם, ובפרסום היו עושים זאת שכתב נתפרסמה
אלהותי יתברך על ידו ולא היו מפחדים מנמרוד וסיעתו,

וְלוֹט עִם אַבְרָהָם וְשָׂרָה נִפְקוּ, דְּאֲנוּן הוּוּ עֲקָרָא לְמִיפְקֵי מִגּוֹ אֲנוּן חַיִּיבֵיָא, דְּכִיּוֹן דְּחִמָּא תִּרְחַ דְּאַבְרָהָם בְּרִיָּה אֲשֶׁתְּזִיב מִגּוֹ נוֹרָא, אֲתַהְדֵּר לְמַעַבְדֵּי רְעוּתִיָּה דְּאַבְרָהָם, וּבְגִין כֶּף וַיֵּצְאוּ אֹתָם, תִּרְחַ וְלוֹט.

וּבִשְׁעֵתָא דְּנִפְקוּ מַה כְּתִיב, לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן, דְּרַעוּתָא דְּלַהוֹן הָוָה לְמִיָּהָר תַּמָּן, מִכָּאן אוּלִיפְנָא, כֹּל מָאן דְּאֲתַעֲר לְאַתְדַּכְּאָה מְסִיעֵין לֵיהּ.

תָּא חֲזִי דְּהִכִּי הוּא, דְּכִיּוֹן דְּכְתִיב לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן, מִיָּד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ, וְעַד דְּאִיהוּ לֹא אֲתַעֲר בְּקַדְמִיתָא לֹא כְתִיב לֵךְ לְךָ.

מְתוֹק מִדְּבַשׁ

לְמִיָּהָר תַּמָּן שְׁפוּנְתָם בְּשַׁעַת הַיְצִיאָה הִיָּתָה לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן, מִכָּאן אוּלִיפְנָא, כֹּל מָאן דְּאֲתַעֲר לְאַתְדַּכְּאָה מְסִיעֵין לֵיהּ מִכָּאן לְמַדְנֵי שְׂכַל מִי שְׁמַתְעוּר לְהַטְהֵר מְסִיעֵין לוֹ.

תָּא חֲזִי דְּהִכִּי הוּא בֵּא וַיֵּרָאָה שְׂכַן הוּא דְּכִיּוֹן דְּכְתִיב לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן שְׂכִיּוֹן שְׁנַתְעוּר אַבְרָהָם לְלַכְתָּ לְאַרְץ כְּנַעַן, מִיָּד וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ שְׂעוּרָה אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלַכְתָּ לְשָׂם, וְעַד דְּאִיהוּ לֹא אֲתַעֲר בְּקַדְמִיתָא לֹא כְתִיב לֵךְ לְךָ וְכַל זְמַן שֶׁהוּא לֹא נִתְעוּר תַּחֲלָה לֹא כְתִיב לֵךְ לְךָ.

(דף עז-ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' ר"י)

סַבְת יְצִיאַת תִּרְחַ וְאִמֵּר דְּכִיּוֹן דְּחִמָּא תִּרְחַ דְּאַבְרָהָם בְּרִיָּה אֲשֶׁתְּזִיב מִגּוֹ נוֹרָא שְׂכִיּוֹן שְׂרָאָה תִּרְחַ שְׁאַבְרָהָם בְּנוֹ נִצַּל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, אֲתַהְדֵּר לְמַעַבְדֵּי רְעוּתִיָּה דְּאַבְרָהָם חֲזֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, רְצוֹנוֹ לומר לַעֲבוֹד לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂעוּרָה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְגִין כֶּף לְכֹן כְּתִיב וַיֵּצְאוּ אֹתָם פְּרוּשׁ תִּרְחַ וְלוֹט יֵצְאוּ עִם אַבְרָהָם וְשָׂרָה. (וַעֲנֵן לְקַמְן שְׂרַפְי שְׁמַעוֹן פְּלִיג עַל זֶה) (כ"פ ומפרשים)

וּבִשְׁעֵתָא דְּנִפְקוּ וּבִשְׁעוּרָה שְׂעוּרָה מַה כְּתִיב לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן רְצוֹנוֹ לומר אִף שְׂלֵא הִלְכוּ אִזְ כֹּל לְאַרְץ כְּנַעַן שְׁהִי כְּתוּב וַיֵּבְאוּ עַד חֲרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׂם, אִף עַל פִּי כֹן כְּתוּב לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן, לְהוֹרוֹת דְּרַעוּתָא דְּלַהוֹן הָוָה

שְׁבַח דֵּא שִׁירָא

כְּשַׁעֲסָקִים בּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מִבְּטָלִים כַּח הַחִיצוֹנִים

בַּעַת כְּתִיבַת סֵפֶר הַזוֹהַר נַעֲשֶׂה הַכְּנַעַת וּבִיטוּר הַחִיצוֹנִים עַל יְדֵי הַכְּתִיבָה, כִּי לֹא לְכַד בְּאִמְרָה נִתְגַּלְוּ הַסּוּדוֹת שִׁיָּהוּ תוֹעֵלַת רַק לְפִי שַׁעוּ, אֲלֵא גַם הַעֲלוּ אֶת הַסּוּדוֹת בְּכַתֵּב שִׁיָּהוּ שְׁמוֹר לְדוֹרוֹת כו', וְהַחִיצוֹנִים נִטְבָּעִים וּמִתְכַּסִּים לְמַטָּה בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, וַיִּשְׂרָאֵל שְׁהֵם הַצְּדִיקִים הוֹלְכִים בִּיבִשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, דְּהִינּוּ לְעַמּוּד עַל אֵשׁ הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ, שֶׁהַגְּבוּרָה יַעֲשֶׂה לָהֶם יְבִשָּׁה וּמַעֲמֵד שְׂלֵא יִכְנַסוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲלֵא בְּמִקּוּם הַרְאִי וְהַגּוֹן לָהֶם, וְלֹא יִכְנַסוּ בְּמִקּוּמוֹת תַּהוּמוֹת הַעַמּוּקִים שְׂלֵא יִכְלוּ לְשׁוּט עַל הַמַּיִם, וְכֵן בְּכָל הַדּוֹרוֹת כְּשַׁעֲסָקִים בּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מַעֲזוּרִים כַּח הַנְּשֻׁמוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים עִם כַּח מִשָּׁה רַבִּינוּ שֶׁהַשְׁתַּפְּרוּ בַּחִיבּוֹר הַזוֹהַר, וּבּוֹהַ מִבְּטָלִים כַּח הַחִיצוֹנִים.

(אור יקר לרבינו הרמ"ק תיקוני זוהר)

ריח טוב קלטהו

דֵּאִיתָא שְׁלִשׁוֹן הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְסוּגַל לְנִשְׁמָה אִף שְׁאִינוּ מִבִּין כֹּלָּל מַה שְׁאִמֵּר, כְּמַשָּׁל הַנִּכְנַס לְחַנּוּת שֶׁל בּוֹשֵׁם אִף עַל פִּי שְׂלֵא לְקַח כְּלוֹם מִכָּל מִקּוּם רִיחַ טוֹב קִלַּט עִמּוֹ.

(דגל מחנה אפרים, ליקוטים ד"ה ישקני)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת:
3022233@gmail.com

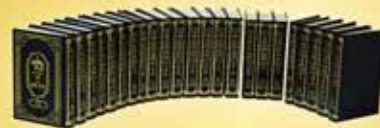
הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ ע"פ "מְתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפְּרִישׁ הַנִּפְרָא שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תַּפְרֻצוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)